

Zummal! kes woib moista, mis Sa sead
Kui weel rahho woitleb rängaste?
Kas loom aia-jooksmist finnipeab,
Mis siit langeb ello-merresse?

Mis siin omma põllo peäle külvab,
Annab taggasi Sui kasfoga;
Ugga mis se Jggawenne külvab
Wottab tulles ello üttelda.

Kui pääw touseb, walgust meile andma,
Siis on armo-jälled nähtawad;
Ugga kui walf pilwest mahhalangeb,
Ei need jälled süski sandimad.

Määd ja orrud wahhetago asset —
Omma armo ei Sa la-uta!
Jumad woid Sa, Loja! põrmaks tehha —
Dinged, mis Sa lonud, ei Sa ka-uta.

Ribbowitsa-Kroni wallo lābbi
Saab mailma õigus tõstetud,
Uhhe puhta Jlmastuta pärrast
Jnnimeste Suggu leppitud.

Pakwe-mottega nühid watan lilles,
Kui torm katsub Waggad rikkuda.
Jssa! Sinno peäle kindlast lodan,
Kui nään Waggad allaminnema.

Sest kui surel päwal liiskord ärkan,
Siis, mis pimme nühid, on selge minno
ees.
Jumad ka-uwad ja teised touswad —
Waggad sawad wario Sinno taewa
sees.
